

بررسی محیط‌های کشت مختلف برای پرآوری درون شیشه‌ای انگور رقم بیدانه قرمز

احسان نوروزعلی پور تپه^{۱*}، لطفعلی ناصری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه. ۲- دانشیار گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه ارومیه.

* نویسنده مسئول: (e.norози88@yahoo.com)

چکیده

انگور بیدانه قرمز یکی از ارقام مهم و با کیفیت در ایران می‌باشد. همچنین ریزازدیادی انگور امکان تکثیر سریع آن را فراهم کرده و محیط‌های کشت مختلف می‌توانند در ریزازدیادی انگور و تکثیر آن تأثیرات متفاوتی داشته باشند، با توجه به اهمیت مرحله پرآوری در کشت بافت، در این پژوهش اثر محیط‌های کشت مختلف مورد بررسی قرار گرفت. تا بتوان بهترین محیط کشت را برای پرآوری انگور شناسایی کرد. بنابراین آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با پنج تیمار (Knoudson-C, MS, B5, N&N, WPM) در ۶ تکرار انجام گرفت. براساس نتایج بدست آمده بیش‌ترین تعداد شاخه، تعداد برگ و کلروفیل در محیط کشت B5 بدست آمد. اگر چه اختلاف معنی داری با محیط MS در تعداد برگ وجود نداشت. بیش‌ترین طول شاخساره از محیط‌های کشت WPM و MS بدست آمد. اما بیش‌ترین قطر شاخساره از محیط‌های N&N، MS و WPM بدست آمد که اختلاف معنی‌داری با محیط‌های B5 و Knoudson-C داشتند. بر اساس نتایج بدست آمده محیط‌های B5 و MS در رشد و نمو انگور رقم بیدانه قرمز نسبت به سایر محیط‌ها معنی دار بودند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که به ترتیب از محیط‌های کشت B5 و MS برای پرآوری انگور بیدانه قرمز می‌توان استفاده کرد. کلمات کلیدی: انگور، بیدانه قرمز، محیط‌های کشت، ریزازدیادی

مقدمه

انگور (*Vitis vinifera L.*) یکی از محصولات مهم باغبانی است که هم به لحاظ سطح زیر کشت و هم ارزش اقتصادی بالا مورد کشت و کار واقع می‌شود (Galletta and Himerlic., 1989). ارزش انگور به لحاظ تولید فراورده‌های متنوع بسیار بالا است و از این لحاظ نقش بسیار مهمی را در اقتصاد کشورهای تولید کننده آن ایفا می‌کند (Fao., 2003). در طی یک تحقیق، کلاته جاری و همکاران (۱۳۸۵) در روی رقم انگور بیدانه سفید و شاهرودی که شامل اثر زمان نمونه‌گیری طی فصل تابستان، نوع محیط کشت (WPM, MS, 1.2MS) و نوع ریزنمونه روی صفاتی مانند تعداد و طول شاخساره، وضعیت برگ و اندازه کالوس بود. نتایج نشان داد. مناسب‌ترین زمان نمونه‌گیری شهریورماه بوده و بهترین محیط کشت MS می‌باشد و مطلوبترین ریزنمونه‌ها شامل قسمت‌های میانی و پایینی شاخساره در هر دو رقم می‌باشد. در تحقیقی از انتهای شاخه برای تکثیر انگور *Vitis thunbergii* استفاده شد و ریزنمونه‌ها را در سه محیط کشت متفاوت WPM, N&N, MS و WPM کشت شد که سرعت تکثیر در محیط کشت WPM نسبت به سایر محیط‌ها یک‌سوم بیشتر بوده، همچنین غلظت کلروفیل در محیط کشت N&N بیشتر بود (Lu., 2005). مطالعات در حال حاضر نشان داده توسعه پروتکل برای تکثیر درون شیشه‌ای پایه های انگور Degrisset که مقاومت بالایی به خشکی و شوری داشته با چهار نوع محیط کشت WPM, B5, MS, MS با ۱/۲ نیترا به کار برده شد و برای تکثیر از گره استفاده شد که از سرعت رشد بالایی در محیط کشت MS با ۱/۲ نیترا برخوردار بود (Mukherjee et al., 2009). رشد و تمایز مریستم‌ها در محیط کشت تحت کنترل هورمونی است و حضور هورمون جهت استقرار ریزنمونه‌ها و رشد مطلوب بعدی آن ضروری است (Novak and Juvona., 1982). ترکیبات هورمونی مختلف چون سایتوکینین‌ها به تنهایی یا همراه با اکسین با غلظت‌های مختلف جهت استقرار مریستم مورد استفاده قرار گرفته است (Cholvadova et

(al., 1989) انواع محیط‌های کشت چون محیط کامل MS یا رقیق شده آن با غلظت نصف نمک‌های ماکرو و WPM اصلاح شده در ریزازدیادی مو استفاده شده است (Thies, K., and C. Graves. 1992) MS/5B2، MS.MS ی به خشکی و شوری داشته که چهارنوع محیط کشتی ای پایه های انگورت های موثر جهت کنترل بیماری در تاکستان های جدیدالاح

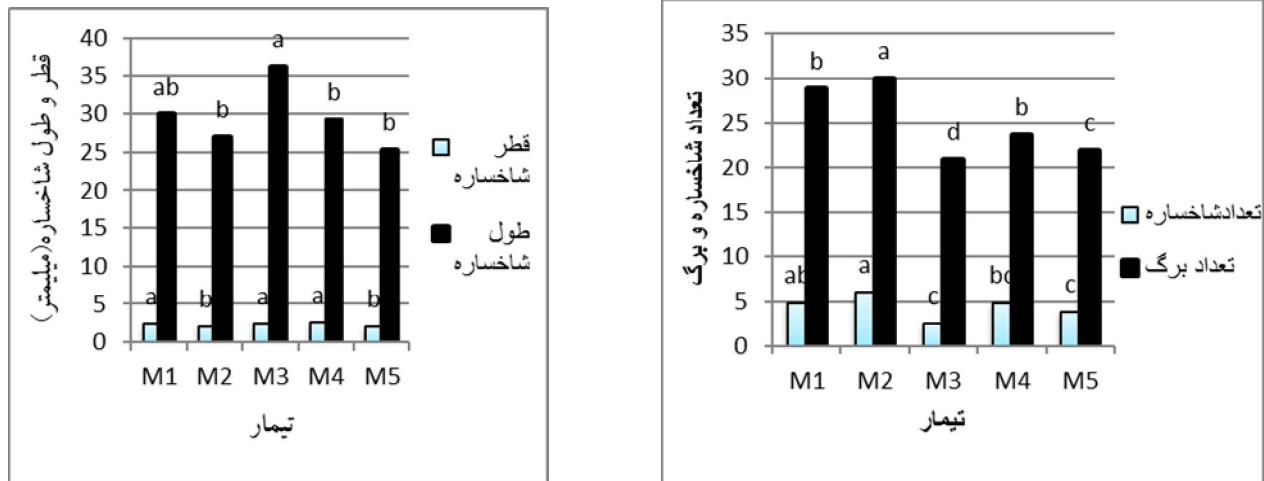
مواد و روش ها

در این پژوهش که در آزمایشگاه کشت بافت گروه باغبانی دانشگاه ارومیه انجام گرفته واز نمونه‌های گره انگور رقم بیدانه قرمز برای کشت در شرایط درون شیشه‌ای استفاده گردید. برای این منظور ریزنمونه‌های تهیه شده حدود یک ساعت با آب جاری و سپس سه نوبت با مایع شوینده تجاری شستشوداده شدند. این ریزنمونه‌ها در زیر هود لامینار بمدت ۳۰ ثانیه در اتانول ۷۰ درصد غوطه ور شده و یکبار با آب مقطر دوبار استریل، شسته شدند و سپس ریزنمونه‌ها به مدت ۲/۵ دقیقه در کلرید جیوه ۰/۱ درصد غوطه ور شده و سپس با سه بار با آب مقطر دوبار استریل، شسته شدند و در خاتمه، ریزنمونه‌ها بمدت ۶ دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم ۰/۵ (W/V) درصد غوطه ور گردیده و سه بار با آب مقطر دوبار استریل، شستشو داده شدند. محیط‌های کشت آماده شده در فشار ۱/۵ اتمسفر و دمای ۱۲۱ درجه سانتیگراد به مدت ۲۱ دقیقه داخل اتوکلاو استریل گردیدند. سپس ریزنمونه‌ها به داخل فلاسک شیشه‌ای حاوی محیط کشت انتقال داده شده و در اتاق رشد قرار گرفتند. این ریزنمونه‌ها در محیط‌های کشت مختلف تکمیل شده با BAP ۴/۴ میکرومولار و ۴۹IBA میکرومولار کشت گردیدند. شرایط اتاق رشد شامل فتوپریود ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی با دمای ۲۴ درجه سانتیگراد و شدت نور ۲۰۰۰ الی ۳۰۰۰ لوکس بود. پس از ۲۱ روز از کشت ریزنمونه‌ها، صفات مورد نظر اندازه‌گیری و یادداشت گردیدند. صفات اندازه‌گیری شامل، تعداد شاخساره، طول شاخساره، قطر شاخساره، کلروفیل و تعداد برگ بود. تعداد شاخساره و تعداد برگ شمارش و یادداشت گردیدند. طول شاخساره و قطر شاخساره با دستگاه کولیس دیجیتالی بر حسب میلی متر اندازه‌گیری شد. میزان کلروفیل توسط دستگاه کلروفیل متر مدل Konica Minolta 502 بر حسب شاخص SPAD اندازه‌گیری شد. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی در ۶ تکرار انجام گرفت. تجزیه آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS با مدل ۹/۱ انجام گرفت. برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون چند دامنه دانکن استفاده گردید.

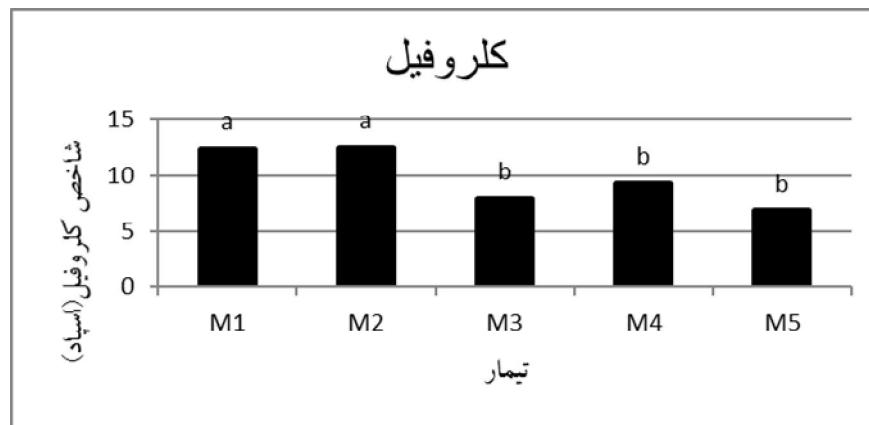
نتایج و بحث

بررسی‌ها نشان داد که تفاوت معنی‌داری بین محیط B5 با سایر محیط‌های کشت از لحاظ تاثیر بر بیسبتر صفات اندازه‌گیری شده وجود داشت. چنان که در شکل ۱ مشاهده می‌شود تعداد شاخساره و تعداد برگ در محیط کشت B5 نسبت به سایر محیط‌های کشت بیش‌تر بود. براساس نتایج شکل ۲ بیش‌ترین قطر شاخساره در محیط کشت N&N بدست آمده، اگر چه نتیجه بدست آمده اختلاف معنی‌داری با محیط‌های کشت MS و WPM وجود نداشت. ولی نسبت به B5 و Knoudson-C معنی‌دار بود. بیش‌ترین طول شاخساره از محیط کشت WPM بدست آمده، که نسبت به سایر محیط‌های کشت به جز MS معنی‌دار بود (شکل ۲). بر اساس نتایج شکل ۳ بیش‌ترین شاخص کلروفیل در محیط کشت B5 مشاهده گردیده که نسبت به سایر محیط‌ها به جز MS معنی‌دار بوده، اما نسبت به محیط MS تفاوت معنی‌داری نشان نداد. با توجه به اهمیت مرحله پرآوری کشت بافت محیط کشت B5 برای پرآوری انگور رقم بیدانه قرمز نتایج معنی‌داری را نشان داد. در این بررسی از بین پنج محیط کشت مورد آزمایش محیط B5 بهترین نتایج را حاصل کرد و بیش‌ترین اثر را بر صفات مختلف اندازه‌گیری باعث شد. بیش‌ترین تعداد شاخه، برگ و شاخص کلروفیل در محیط B5 بدست آمد. که این

به احتمال زیاد می‌توان مربوط به وجود نیترات پتاسیم و سولفات آمونیوم بیشتر نسبت به سایر محیط‌ها در محیط B5 باشد. همچنین بیش‌ترین قطر شاخه در محیط N&N که شاید مربوط به زیادی سولفات روی و سولفات منگنز نسبت به سایر محیط‌ها باشد. و بیش‌ترین طول شاخه در محیط WPM مشاهده گردید. لی (۲۰۰۵) نتیجه گرفت که محیط WPM باعث پرآوری شاخه و افزایش طول شاخساره شد و محیط MS میزان ریشه زایی را افزایش داد ولی محتوای کلروفیل برگها در محیط N&N افزایش یافت. نتایج سایر پژوهش‌گران نیز موارد فوق را تأیید می‌کند. کلاته جاری (۱۳۸۵) اظهار نمود که علت پاسخ دهی بهتر ریزنمونه‌های در رقم شاهرودی و بیدانه سفید به محیط MS در مقایسه با WPM با غلظت‌های هورمونی برابر، نسبت زیاد عناصر غذایی و نیتروژن محیط MS است.

شکل ۱. مقایسه میانگین اثرات نوع محیط کشت بر روی تعداد برگ و شاخساره
 شکل ۲. مقایسه میانگین اثرات نوع محیط کشت بر روی قطر و طول و شاخساره

شکل ۳. مقایسه میانگین اثرات نوع محیط کشت بر روی شاخص کلروفیل

M1 محیط موراشیگ اسکوگ (MS): M2 محیط بی ۵ (B5)، M3: محیط گیاهان چوبی (WPM)، M4: محیط نیچ و نیچ (N&N) و M5: محیط نودسون سی (Knudson-C)

۱. کلاته جاری، س. (۱۳۸۳). بررسی واکنش دو رقم انگور بی دانه سفید و شاهرودی به شرایط کشت درون شیشه ای. مجله علوم کشاورزی ایران، شماره ۲: ۲۱۵-۲۰۵.

2. Cholvadova, B. 1989; Cultivating of meristem culyure of grapevine (*Vitis vinifera* L.). Acta Facultatis Rerum Naturalium Universitatis Comenianae Physiologia Plantrum (24):31-44.
3. FAO. 2003. Http: //faostat.fao.org/faostat.
4. Galletta, G. J. and D. J. Himerlic, 1989; Small fruit crop Management. Prentice Hall. New Jersey.
5. Lu, M.C. (2005). Micropropagation of *Vitis thunbergii* Sieb. Et Zac., amedicinal herb, throuth high_ferquecy shoot tip culture. Scenti Horticulture, 107:64-69.
6. Mukheriee, p., Husain, N., Misra. S.c. and Roa, V.S. (2000). Micropropagation of *Vitis vinifera* L. Towards an improved protocol. Scientia Horticulture, 84: 357-363.
7. Novak, F. J., and Z. Juvona. 1982; Clonal propagation of grapevine through in vitro axillary bud culture. Scientia Horticulture. 18: 231-240.
8. Thies, K., and C. Graves. 1992. Meristem micropropagation protocol for *Vitis rotundifolia* michx. HortScience 27(5): 449. CAB abstracts.

Investigation Different medium for In vitro proliferation of grape varieties, Bidaneh Ghermez.

Ehsan norouzlipour tape*¹, Lotfali naseri¹

Dept. of Horticultural Sciences, College of Agriculture, Urmia University, Orumieh, Iran

*Author email: (e.norozi88@yahoo.com)

Abstract

Bidaneh Ghermez grape is one of the most important cultivars and with quality in Iran. Also micropropagation of grape can provide rapid proliferation and Different medium culture can have different effects on the proliferation and micro propagation of grape, According to the stage of proliferation on the tissue culture, this study the effect of the different media investigated, can be the best medium for proliferation was detected. Thus experiment with completely randomized design with five treatments (Knoudson-C, MS, B5, N & N and WPM) on the 6 replication were performed. According to the results, the highest number of branches, number of leaves and chlorophyll index, obtain on the B5 medium. Although there was no significant difference in the number of leaves on the MS. The maximum of the shoots were obtained MS and WPM media. However, the maximum diameters shoots of the medium N & N, MS and WPM were obtained that were significantly different with medium B5 and Knoudson-C. The results showed B5 and MS media based on the development of seedless red grapes varieties were significantly different than other medium. Thus, it can be concluded that the B5 and MS medium for the proliferation of Bidaneh Ghermez can be used.

Keywords: Grape, Bidaneh Ghermez, Medium culture, Micro propagation.